

1. Jak vítr volný jsem, co fouká do polí,
jak Londonův Bílý den, vrabci a sokoli,
hm, sokoli, volný jsem jak sokoli.

2. Tak volnou mysl mám vysoko v povětří
a občas bývám sám a křídla nešetřím,
hm, nešetřím, bývám sám a křídla nešetřím.

R: Kdo se bojí, snadno spadne, odvážnému štěstí přeje víc,
létám v noci, létám za dne, ve dne slunce, v noci půlměsíc,
z té výšky se zdají malé starosti a můra netlačí,
na papír pak píšu stále verše, dokud ruka postačí.

3.=1.

4. Jak listy na podzim když z výšky padají,
tak měkce jako stín se snáším potají,
hm, potají, jako stín se snáším potají.

R: